

«Я НЕ МОГЛА ІНАКШЕ»

ОФТАЛЬМОЛОГ ЛЮДМИЛА ПАРФЕНЮК У ЩАСТІ ПОЧУВАЛАСЯ ЩАСЛИВОЮ

Недавно офтальмолог Людмила Парфенюк повернулася до роботи в Рівненському обласному госпіталі ветеранів війни, що в Клевані, після місячної ротації на сході у складі Першого добровольчого мобільного шпиталю ім. Миколи Пирогова. Протягом березня, працюючи в Щастинській міській лікарні на Луганщині, лікар-доброволець прийняла понад тисячу пацієнтів.

«Я дуже задоволена, що надала допомогу стільком людям, і хочу приїхати ще, якщо мене відпустять з госпіталю», – каже Людмила.

За її словами, «офіційна» кількість пацієнтів – 1110, але насправді їх було значно більше, бо медсестра, яка працювала з нею, працювала також і з отоларингологом, тому «багато чого не дописувала». «Кожного дня я приймала по 60–70 людей, які займали черги, чекали з ранку до вечора».

Людмила і сама дещо здивована таким ажіотажем у Щасті. Для порівняння: у Клевані вона приймає не більше 30 пацієнтів на день. Її також приємно вразило тепло, з яким її зустріли в щастинській лікарні: «Мене так місто прийняло! Я не знаю, що стало причиною цьому. Чи так усіх зустрічають?»

Роботи було й справді багато. Паралельно з поточним прийомом Людмила за планом лікарні брала участь у медоглядах військових, працівників ТЕС, вихо-

ванців дитячих садочків. «Решта терпляче сиділи в чергах, хіба що військові проходили позачергово, – розповідає лікар-доброволець. – Військові пацієнти були навіть з Новоайдару. Та й мирні жителі теж звідти їхали. І з Петрівки приїздили на офтальмологічні огляди, не тільки зі Щастя. Але завідувачка дала розпорядження приймати всіх бажаних. Тож видаляла сторонні тіла, вимірювала очний тиск, підбирала окуляри, розписувала схеми лікування на цілий рік, робила парабульбарні ін'єкції пацієнтам з глаукомою, макулодистрофією, увеїтом, які приходили протягом 10 днів поспіль, тому доводилося працювати і по суботах».

До речі, Людмила каже, що спілкувалася з пацієнтами рідною мовою і не відчувала якогось мовного бар'єру.

Попри місяць важкої роботи, вона не шкодує, що поїхала на ротацію, і дякує ПДМШ за нагоду приїхати допомагати людям. «Гадаю, у них залишиться добра зга-

дка про мене. Принаймні пацієнти на дорогу і пирогів мені напекли, і курку приготували, і відбивні підсмажили – тож, мабуть, були вдячні. Покидала Луганщину з дуже великим сумом – було сумно розлучатися з цими людьми. Я ніколи не була на Луганщині раніше. Приємні спогади про цей край у мене залишаться на все життя».

Вже вдома лікарка з села Зоря отримала 28 привітань зі сходу з Вербною неділею.

У Щасті Людмила була разом зі своїм колегою по госпіталю і ветераном ПДМШ Олександром Левчуком, завідувачем відділенням реанімації, анестезіології та інтенсивної терапії, для якого ця ротація була вже п'ятою. Власне, рішення поїхати на схід Людмила Парфенюк прийняла саме після його розповіді про добровольчий шпиталь.

«Я не могла не поїхати, бо шкодувала би все життя, що не відчула це, не пережила, не побачила. Я працюю в установі, де лікується багато хлопців, які були там, воювали, пережили це, а зараз проходять реабілітацію у нас в госпіталі. Я не могла інакше» – сказала Людмила.

**Ред.
На фото: Людмила Парфенюк (друга зліва) та Олександр Левчук (крайній зліва) разом з медиками Щастя.**